

Сапунени мѣхури.

Ти пакъ захвана старата си пѣсень, пакъ се зацапа, — казваше възпитателката на нейната обична госпожица Милка.

— Ихъ, ето че се пукна! — извика ядосано Милка. — Ти все ми бъркашъ! На, колко бѣше голѣмъ и хубавъ . . . зеленъ, свѣтѣше, като огънь.

Току що захвана да бѣбрешъ, и той изведнажъ се пукна

— Той не се пукна отъ моитѣ думи. . . . ти само измислювашъ . . . Видѣхъ, сапуненитѣ частички на всѣкъждѣ се разхвъркаха . . .

— Е, че какво, като сж се разхвъркали . . .

— Какъ така . . . и дрѣшката ти е цѣла сапунена.